

Wrocław, dnia 30 września 2025 r.

Wasz znak: BIT-WM.042.91.2025

Nasz znak: V.RPP.610.764.2025.pp

Urząd Miejski Wrocławia
Biuro Zintegrowanych Inwestycji
Terytorialnych
Wrocławskiego Obszaru Funkcjonalnego
ul. Rynek 13
50-101 Wrocław /ePUAP/

Dotyczy: konsultacji projektu *Strategii WrOF 2050*.

W odpowiedzi na pismo z dnia 25 sierpnia 2025 r. (data wpływu 25.08.2025 r.) w sprawie konsultacji projektu *Strategii WrOF 2050* uprzejmie informujemy, że zgodnie z art. 326 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 960) ustalenia dokumentów planistycznych takich jak:

- plany gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy;
- plany zarządzania ryzykiem powodziowym;
- plany przeciwdziałania skutkom suszy

uwzględnia się m.in. w strategii rozwoju gminy czy rozwoju ponadlokalnego. W *Strategii WrOF 2050* odniesiono się do ww. dokumentów.

Na stronie 146 mowa jest o ograniczeniu zabudowy na terenach zalewowych, jednakże w związku z faktem, iż na terenie Wrocławskiego Obszaru Funkcjonalnego występują wały przeciwpowodziowe, do których mają zastosowanie zakazy z art. 176 ustawy Prawo wodne, wskazane jest objąć ograniczeniem w zainwestowaniu również tereny w odległości 50 m od stopy wału przeciwpowodziowego.

Przedmiotowa *Strategia* wymienia działania związane z przeciwdziałaniem suszy a także zawiera odniesienie do Planu przeciwdziałania skutkom suszy. Stoimy na stanowisku, iż należy odnieść się bezpośrednio do obowiązującego Planu przeciwdziałania skutkom suszy na obszarach dorzeczy przyjętego przez Ministra Infrastruktury w dniu 15 lipca 2021 r. a ogłoszonego w dniu 3 września 2021 r. (Dz.U. 2021 poz. 1615).

W udostępnionym do zaopiniowania projekcie *Strategii Rozwoju Ponadlokalnego Wrocławskiego Obszaru Funkcjonalnego „WrOF 2050”* odniesiono się w sposób bardzo ogólny

do Planu gospodarowania wodami w obszarze Dorzecza Odry (str. 144) jednak nie podano, która wersja dokumentu jest obecnie obowiązująca – należy wskazać, że chodzi o drugą aktualizację dokumentu wraz z podaniem aktu prawnego jakim został on przyjęty i wskazaniem publikatora - druga aktualizacja Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (IIaPGW), przyjęta rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz.U. z 2023 r. poz. 335).

Na tej samej stronie wskazano, że obszar WrOF znajduje się w zasięgu „5 jednolitych części wód podziemnych (JCWPd – nr 79, 95, 96, 108, 109)”, co wymaga korekty. Brakuje tutaj jednej jednolitej części wód podziemnych - JCWPd nr 80, której niewielki fragment wchodzi w zasięg gminy Dobroszyce. Korekty wymaga również informacja o tym, że „w krajobraz WrOF łącznie wpisują się 82 zlewnie jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP)”. Z naszej bazy danych wynika, że w zasięgu WrOF jest 77 JCWP. W tekście nie ma tabeli, która w sposób skrótowy chociażby wskazywała, które to JCWP wchodzi w zasięg WrOF więc nie możemy wskazać z czego ta rozbieżność wynika.

Konieczna jest również analiza zgodności zapisów przedmiotowej strategii z zestawem działań zapisanym w IIaPGW oraz uwzględnienie m.in. takich działań jak: Aktualizacja programu ochrony środowiska pod kątem poprawy efektywności dotyczącej ograniczania dopływu zanieczyszczeń do jcwp, Analizy techniczno-ekonomiczne gospodarowania ściekami w obszarze gminy poza aglomeracjami, Realizacja Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych, Uporządkowanie i poprawa infrastruktury związanej z gospodarką ściekową na obszarze gminy poza aglomeracjami.

Z uwagi na występowanie cieków o charakterze naturalnym wskazano jest odnieść się bezpośrednio do przepisów odrębnych w tym zakresie poprzez dodanie w Strategii adnotacji, że zastosowanie ma art. 232 ust. 1 Prawa wodnego, który „zakazuje grodzenia nieruchomości przyległych do publicznych śródlądowych wód powierzchniowych (...) w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu, a także zakazywania lub uniemożliwiania przechodzenia przez ten obszar”.

Na podstawie informacji przekazanych przez jeden z Nadzorów Wodnych obejmujący swym działaniem części gmin Oborniki Śląskie, Trzebnica i Zawonia, wychodząc z założenia że podobne problemy dotyczyć mogą też innych gmin i nawiązując do ustaleń ww. dokumentów stwierdzić można w zakresie gospodarki ściekowej, że problemem wciąż jest brak kanalizacji nie tylko na terenie wsi, ale nawet w większych miastach. Dla przykładu w m. Trzebnica jest tylko jedna przedwojenna ogólnospławna kanalizacja i trudno uznać by system ten był

dostosowany do wciąż rozwijających się obszarów zabudowy (zwiększenie nie tylko ilości mieszkańców, ale też powierzchni uszczelnionych) jak i obecnych warunków klimatycznych. Podczas intensywnych opadów problemem są wydostające się studzienkami z kanalizacji ścieki wraz w wodami opadowymi co powoduje regularne podtapianie kilku ulic miasta. Istniejąca oczyszczalnia ścieków pochodząca z ostatniej dekady poprzedniego wieku od tamtej pory nie była modernizowana. Oczyszczalnia dobrze funkcjonuje w normalnych warunkach, ale w świetle stwierdzonych i nieuniknionych zmian klimatycznych spodziewać się należy zwiększenia częstotliwości zdarzeń ekstremalnych, w tym nawalnych opadów deszczu. Podczas takich epizodów uruchamiają się przelewy burzowe ogólnospławne na czym cierpi jakość wód powierzchniowych. Uwzględnienie potrzeb skanalizowania obszarów miejskich powinno być traktowane jako priorytetowe. Preferowane powinno być budowanie nowych oczyszczalni ścieków (nawet lokalnych, mniejszych) w miejsce takich działań jak podłączanie do istniejących oczyszczalni kolejnych osiedli i przeciążanie ich. Podłączanie coraz to nowych obszarów zabudowanych do niedostosowanych do takiej ilości RLM a przez to niewydolnych oczyszczalni, zwłaszcza przy równie niewydolnej sieci kanalizacyjnej, tylko pozornie rozwiązuje problem zagospodarowania ścieków kosztem odbiorników ścieków poniżej oczyszczalni. Kwestia ta jest uwzględniona opisowo w Strategii w rozdz. 3.3. *Wyzwania rozwojowe w sferze środowiskowej* a zwięźczeniem tej analizy są przyjęte w dokumencie cele. Jednym z celów strategicznych jest „*Wysoki stopień zachowania środowiska naturalnego i adaptacja do zmian klimatu*”, w ramach którego kierunki działań dla realizacji tego celu zgrupowano w trzy cele operacyjne: „*Dobry stan środowiska*”, „*Spójność przyrodnicza i wysoka bioróżnorodność*” i „*Mitygacja, dekarbonizacja i adaptacja do zmian klimatu*”. Jako kierunek działań wskazano m.in. „*Modernizacja i rozbudowa infrastruktury wodno-ściekowej, w tym budowa nowych ujęć wodnych, stacji uzdatniania wody, sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, oczyszczalni ścieków*”.

Zwrócić też należy uwagę, że nie są prowadzone działania przeciwdziałania skutkom suszy. Likwiduje się np. poniemieckie zbiorniki retencyjne, rowy melioracyjne, brak jest użytkowników zainteresowanych nie wymiernymi korzyściami finansowymi a dbaniem o istniejące systemy urządzeń melioracyjnych służących retencjonowaniu wód (zastawki). Działania utrzymaniowe urządzeń melioracyjnych służą głównie odwadnianiu pól co jest głównym postulatem rolników. Istnieją miejsca (np. w obr. Nowy Dwór w gm. Trzebnica oraz na terenie gm. Zawonia), gdzie funkcjonowały poniemieckie zbiorniki retencyjne na ciekach lub całe wielohektarowe poinwestycyjne systemy nawodnień zalewowych i podsiąkowych. Obecnie rozwój mieszkalnictwa wokół miejscowości sprawia, że w tych miejscach są

wydzielane działki pod zabudowę lub prowadzone jest tak intensywne rolnictwo, że większość urządzeń melioracyjnych zostało uszkodzonych czy wręcz zniszczonych. W Nowym Dworze teren poniemieckiego zbiornika przeciwpowodziowego (istniejący w terenie wraz z budowlami upustowymi) znajduje się w rękach prywatnych, a w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego teren ten został przeznaczony pod planowaną obwodnicę miasta Trzebnicy. Brak planów budowy suchych zbiorników przeciwpowodziowych, np. na terenach Wzgórz Trzebnickich a potrzeby w tym zakresie są niezaprzeczalne. Efektem są powodzie błyskawiczne oraz postępująca susza. Jest to uwaga odnośnie zintegrowanego planowania przestrzennego. Należałoby tego typu obiekty (stare systemy melioracyjne i zbiorniki) zinwentaryzować i przejąć w zasoby jednostek samorządowych, tj. np. Gmin, ewentualnie Skarbu Państwa oraz przywrócić ich funkcjonalność.

Zwraca się też uwagę na kolejny aspekt związany z niedoborem wody. Problemem dla wód podziemnych jest coraz większa ilość nielegalnych rolniczych ujęć wód podziemnych, które za kilka lat mogą zagrozić ujęciom wód pobieranym przez wodociągi dla ludności. Ujmowanie wód podziemnych powinno być dozwolone dla rolnictwa tylko w przypadku nawodnień podsiąkowych i kropelkowych a nie dla deszczowni. Niestety, wbrew stwierdzeniu na str. 39 strategii, że „nastąpiło bardzo duże zwiększenie świadomości ekologicznej mieszkańców oraz przyjmowanie współodpowiedzialności za zachowania służące środowisku i utrzymaniu bioróżnorodności przyrodniczej” świadomości tej niestety brakuje niemalże całkowicie wśród zdecydowanej większości rolników, którzy nastawieni są wyłącznie na wymierne korzyści finansowe bez dbałości o stan środowiska przyrodniczego w tym wodnego. Można spotkać się z szeregiem takich działań jak bezprawne korzystanie z wód powierzchniowych i podziemnych do nawodnień deszczowych, składowanie odpadów organicznych pochodzących z produkcji rolnej przy wodach i na terenach zalewowych, nawożenie upraw bezpośrednio przy ciekach skutkujące eutrofizacją i zanieczyszczeniem wód powierzchniowych, niewłaściwe utrzymywanie urządzeń melioracyjnych nakierowane jedynie na odwadnianie terenów rolnych, błędne pojmowanie utrzymywania wód powierzchniowych poprzez pogłębianie rzek i wywierana w tym zakresie presja na prowadzenie takich prac przez PGW Wody Polskie a także niszczenie naturalnej retencji poprzez rozbiórki żeremi nawet w sytuacjach braku jakiegokolwiek zagrożenia.

Wskazaniem jest też uwzględnienie w Strategii postulatu odnośnie powstrzymania przekształcania łąk na grunty orne. Łąki są obszarami, które mogą stanowić rezerwar wody i wilgoci i mogą być corocznie nawet kilkukrotnie zalewane bez szkody dla terenu. W obszarze działania Nadzoru Wodnego w Trzebnicy wiele łąk zostało przekształconych na grunty orne.

Są one aktualnie zalewane przez przepływające w ich sąsiedztwie ciekły wodne a właściciele tych nieruchomości roszczą sobie prawa do odszkodowań. Nie dość, że takie przekształcenia są sprzeczne z działaniami przeciwdziałającymi zjawisku postępującej suszy to narażają na wydatkowanie publicznych pieniędzy za zalanie terenów, które były do tej pory naturalnie i bezszkodowo zalewane w okresie wezbrań.

Należy dążyć też do renaturyzacji wód przekształconych i zdegradowanych poprzez odtwarzanie naturalnych koryt rzecznych tam, gdzie jest jeszcze na to miejsce. Służyć temu mogą rozdział kanalizacji ogólnospławnych na kanalizację deszczową oraz sanitarną, zakaz kanalizowania odcinków wód nawet wśród zabudowy miejskiej czy odkrywanie odcinków już zarurowanych. Powinno się też odtwarzać stawy tam według historycznych map i dokumentacji. Istnieją miejsca, gdzie na terenie historycznych stawów pobudowano place zabaw, parkingi, obiekty użyteczności publicznej itp. i nie powinno zaskakiwać, że zazwyczaj w czasie deszczów tereny te są zalewane i dochodzi do uszkodzeń w infrastrukturze. Sprowadza się to do uwzględnienia w Strategii postulatów by obszary, które są regularnie zalewane przeznaczyć pod retencję poprzez ich wykupy, a następnie zakładanie łąk, zalesianie.

Istotną może się też okazać intensyfikacja działań i współpraca merytoryczna z Lasami Państwowymi, które od kilkunastu lat z powodzeniem budują na swoich terenach obiekty małej retencji. Oczekiwany rezultatem zacieśnienia tej współpracy mogłaby być budowa podobnych obiektów, które pełniłyby zarówno funkcję retencyjną w ramach łagodzenia skutków suszy jak i przeciwpowodziową.

Z ww. intensywną zabudową oraz zagospodarowaniem coraz to nowych terenów wiąże się też kolejny problem nieuwzględnienia pozostawienia przestrzeni dla dolin rzecznych oraz ograniczenie możliwości budowy zbiorników retencyjnych. Ustanowiona prawnie odległość 1,5 m od koryta ciekłu (art. 232 Prawa wodnego) dotyczy wprawdzie grodzienia nieruchomości i uniemożliwiania przechodzenia, ale jest niewystarczająca a natomiast stosowana dowolność w zakresie „*umożliwienia dostępu do wód na potrzeby wykonywania robót związanych z utrzymaniem wód*” również wiążącego się z koniecznością pozostawienia pasa terenu wzdłuż ciekłu wolnego od trwałej zabudowy (art. 233 Prawa wodnego) może oznaczać w praktyce całkowitą zabudowę dolin rzecznych z pozostawieniem jedynie wąskich pasów obejmujących samo koryto rzeczne. Przekształcają się one z czasem z cieków wodnych o określonym reżimie hydrologicznym, których wezbrane wody zapewniają okresowe wylewy korzystne dla terenów znajdujących się w dolinie w rynnę do odprowadzania wód deszczowych. W dokumentach planistycznych (plany ogólne i miejscowe) powinny zostać

wydzielone pasy buforowe (co najmniej kilku lub kilkunastu metrowe, zależnie od ciek) pozostawiające ciekom wodnym swobodę w obrębie dolin dla kształtowania fauny i flory dolinowej. Potrzeba ta pozostaje jednak wyłącznie w gestii władz samorządowych, bowiem prawo nie przewiduje takich rozwiązań, co prowadzi do coraz częstszych powodzi, w tym opadowych, błyskawicznych oraz degradacji wód. Jedną z wytycznych do tworzenia dokumentów planistycznych (planu ogólnego i mpzp) powinna być wytyczna zawarta w Strategii, która nakazywałaby uwzględnienie przy tworzeniu planów ogólnych korytarzy ekologicznych lub pasów buforowych wzdłuż dolin rzecznych umożliwiających realną i całościową ochronę wód powierzchniowych. Pasy te powinny być zadrzewiane co najmniej jednostronnie zwłaszcza w granicach miast w celu zacienienia wód oraz tworzenia schronień dla mniejszych zwierząt. Wobec wciąż prowadzonych działań o niekorzystnym wpływie na stan naturalnej retencji wątpliwości budzi stwierdzenie w Strategii (str. 39), że *„uzyskaliśmy zdolność zatrzymania i retencjonowania wody”*.

Nie można stwierdzić, że Strategia nie uwzględnia tych kwestii, uwzględniono je w wyznaczonych kierunkach działań. Przy czym są to dość ogólne wskazania: *„zwiększenie powierzchni biologicznie czynnej, w tym terenów zieleni, zachowanie istniejących naturalnych i półnaturalnych terenów zieleni, w tym łąk”, „wspieranie zachowania potencjału ekologicznego lasów, systemów rolno-leśnych i obszarów rolniczych, zachowanie naturalnych zbiorników wody oraz terenów podmokłych, przeciwdziałanie zmniejszaniu powierzchni lasów oraz fragmentacji siedlisk leśnych”, „wzmacnianie naturalnej odporności krajobrazu i przeciwdziałanie skutkom suszy (...) oraz ograniczanie skutków zjawisk ekstremalnych, poprzez ochronę terenów zieleni, terenów podmokłych, renaturyzację cieków wodnych, przywracanie i tworzenie mokradeł, zwiększanie potencjału retencyjnego, rozwój małej retencji, błękitno-zielonej infrastruktury, właściwą gospodarkę rolną”*. Kierunki te mogą stać ze sobą w sprzeczności, chociażby w zakresie *„rozwoju infrastruktury turystycznej, poprawiającej dostęp do miejsc atrakcyjnych turystycznie”*. O ile sam kierunek działań nie budzi zastrzeżeń, o tyle rozwój ten następuje często w miejscach, które nie powinny być przekształcane antropogenicznie a za takim rozwiązaniem przemawiają względy finansowe. Cel operacyjny *„Zintegrowane planowanie przestrzenne”* realizuje cel strategiczny *„Funkcjonalna i bezpieczna przestrzeń do życia”* poprzez dwa kierunki działań: *„rozwijanie współpracy i wymiany informacji jednostek samorządu terytorialnego tworzących WrOF, w zakresie zagospodarowania przestrzennego, z dążeniem do prowadzenia wspólnej polityki przestrzennej”* i *„uwzględnienie w politykach przestrzennych samorządów potencjałów, potrzeb i wspólnych celów rozwojowych WrOF”*.

Dyrektor

Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie

Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej we Wrocławiu

ul. Norwida 34, 50-950 Wrocław

tel.: +48 (71) 337 88 00 | faks: +48 (71) 328 50 48 | e-mail: wroclaw@wody.gov.pl

www.wody.gov.pl

Zaznacza się, że w myśl art. 13b. ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz.U. z 2024 r., poz. 1130 z późn. zm.) ustalenia strategii rozwoju gminy lub strategii rozwoju ponadlokalnego muszą być uwzględnione w planie ogólnym. Podobnie jest w przypadku mpzp (art. 15. ust. 1.). Narzędziem powiązania planowania przestrzennego z planowaniem strategicznym jest model struktury funkcjonalno-przestrzennej w strategii rozwoju oraz właśnie plan ogólny. Kierunki zagospodarowania przestrzennego określane wcześniej w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego zastępowane są nie tylko planem ogólnym ale też Strategią rozwoju, do której powinny być przeniesione ustalenia Studium jako rekomendacje w zakresie kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej.

W rozdz. 6.1. *Założenia struktury funkcjonalno-przestrzennej Wrocławskiego Obszaru Funkcjonalnego* podano, że „wytyczne wynikające z modelu należy traktować jako wstęp do ustaleń i rekomendacji w zakresie kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej, które zostały sformułowane w kolejnym rozdziale”. Zgodnie ze wstępnymi informacjami w tym rozdziale konstrukcja modelu tej struktury opiera się m.in. na uwarunkowaniach wynikających z dotychczasowego stanu zagospodarowania przestrzennego terenu WrOF oraz dokumentów planistycznych gmin co sprawia, że powielane i kontynuowane są czasem niewłaściwe schematy w ww. zakresie. W zapowiedzianym w rozdz. 6.1 „kolejnym rozdziale”, tj. w rozdziale 7.1. *Ogólne wyzwania polityki przestrzennej WrOF* wprowadzie jako wyzwanie wymieniono „bardzo dużą skalę zmian przestrzennych, w tym urbanizacji” skutkujące niekorzystnymi i trudnymi do odwrócenia konsekwencjami jak „przerywanie ciągów ekologicznych, zanik terenów otwartych (problemy z przewietrzaniem, stosunkami wodnymi)”, ale jako wytyczną wskazano tylko, że „należy dążyć do realizacji scenariusza zakładającego dalszy rozwój społeczno-gospodarczy obszaru o charakterze zrównoważonym”. Jako wyzwania dla polityki przestrzennej wskazano też „zwiększanie odporności miast i wsi na zmiany klimatu, szczególnie dbałość o zasoby wodne”.

W rozdziale 7.2. *Ustalenia i rekomendacje dla polityki przestrzennej WrOF* jako ogólne ustalenia wymienia się m.in. „przeznaczanie terenów górniczych, po zakończonej eksploatacji powierzchniowej, w maksymalnym stopniu na funkcje rekreacyjne lub retencyjne”. Zaznacza się przy tym, że „funkcja rekreacyjna” bardzo często jest wiązana z zabudową. Jej rekreacyjny czy turystyczny charakter nie zmienia faktu, że funkcja retencyjna jest przez to znacznie ograniczona a złoża kruszywa naturalnego, prawnie chronione, najczęściej przed ich eksploatacją stanowią właśnie naturalne tereny retencyjne, stając się po przeprowadzeniu rekultywacji pożądanymi terenami do lokowania obiektów rekreacji indywidualnej. W

rekomendacjach szczegółowych ujęto zaś nakaz „*dbania o retencję wody zatrzymując jak najwięcej w miejscu opadów i zapobiegając szybkiemu odpływowi*”, przy czym trudno określić tę rekomendację o ogólnym brzmieniu jako „szczegółową” zwłaszcza wobec innych sformułowanych w tym rozdziale rekomendacji. W przypadku jednej z rekomendacji dotyczącej ochrony dziedzictwa kulturowego w brzmieniu „*wykorzystanie obiektów, które utraciły historyczne funkcje, przez przystosowanie ich do nowych, współczesnych potrzeb*” zaznaczyć należy, że nie wszystkie obiekty mogą być przystosowywane do współczesnych potrzeb a takie rekomendacje prowadzić mogą do sytuacji w których budynki dawnego młyna wodnego przeznacza się np. na zabudowę wielorodzinną. Rekomendacją dla potrzeb w zakresie nowej zabudowy mieszkaniowej dotycząca zmiany sposobu użytkowania terenów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne jest realizacja zabudowy na takich terenach „*na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego*”, natomiast nie wspomina już się, że bardzo często występuje na takich terenach silna presja urbanistyczna związana z wielostronnymi korzyściami w tym finansowymi (ze sprzedaży gruntów, budowy osiedla, tj. sprzedaży mieszkań i zapotrzebowani dla przeniesienia przestrzeni życiowej poza obszar miasta) i brak jest instrumentów prawnych by przeciwdziałać niewłaściwemu kierunkowi rozwoju.

Wskazaniem jest uzupełnienie Strategii poprzez uwzględnienie szczegółowych wytycznych stanowiących odpowiedź na ww. kwestie, przede wszystkim w zakresie:

- wydzielania w dokumentach planistycznych (plany ogólne, mpzp) pasów buforowych wzdłuż cieków wodnych (co najmniej kilku lub kilkunastu metrowych) dla ochrony wód powierzchniowych z zaleceniem przynajmniej jednostronnego ich zadrzewiania,
- ujawnienia w terenie starych obiektów, systemów gospodarowania wodą i melioracji z zaleceniem przywrócenia do funkcjonalności,
- ograniczenia możliwości ujmowania wód podziemnych na potrzeby rolnictwa dla rolnictwa wyłącznie do nawodnień podsiąkowych i kropelkowych (nie dla deszczowni).
- ochrony obszarów hydrogenicznych w tym poprzez zakaz przekształcania łąk na grunty orne.
- dążenia do renaturyzacji wód przekształconych i zdegradowanych poprzez odtwarzanie naturalnych koryt rzecznych oraz rozdział kanalizacji ogólnospławnych na kanalizacje deszczową i sanitarną, zakaz kanalizowania odcinków wód nawet wśród zabudowy miejskiej czy odkrywanie odcinków już zarurowanych,
- przeznaczenia pod retencję obszarów regularnie zalewanych poprzez np. zakładanie łąk, zalesianie (a nie tylko ochronę istniejących).

Dyrektor

Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie

Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej we Wrocławiu

ul. Norwida 34, 50-950 Wrocław

tel.: +48 (71) 337 88 00 | faks: +48 (71) 328 50 48 | e-mail: wroclaw@wody.gov.pl

www.wody.gov.pl

Projekt Strategii Rozwoju Ponadlokalnego WrOF 2050 nie odnosi się bezpośrednio do zadań realizowanych przez PGW WP RZGW we Wrocławiu, jednak należy mieć na uwadze, że wiele zawartych w nim zapisów – w szczególności dotyczących ochrony przeciwpowodziowej, gospodarki wodno-ściekowej oraz przeciwdziałania skutkom suszy – koresponduje z działaniami prowadzonymi przez naszą jednostkę.

Odnosnie powyższego informacyjne przekazujemy listę zadań planowanych do realizacji na terenie Wrocławskiego Obszaru Funkcjonalnego (WrOF) przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie zgodnie z zapisami wynikającymi z Programu Planowanych Inwestycji - załącznik nr 1 – tabela zadań inwestycyjnych.

Z upoważnienia
Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu
Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie
Zastępcą Dyrektora
Jacek Drabiński
(dokument podpisany elektronicznie)

Podpis jest prawidłowy
Dokument podpisany przez Jacek Drabiński
Data: 2025.10.01 11:56:47 CEST

Sprawę prowadzi:

Piotr Plewiński - Wydział Koordynacji i Ochrony przed Powodzią i Suszą
tel.: 71 33 78 897 i 71 33 78 817;
e-mail: op.wroclaw@wody.gov.pl,

Otrzymują:

- Adresat /ePAUP/ + Załącznik nr 1
- RPP a/a

Do wiadomości:

- RZP, RZŚ, RPI
- NW Trzebnica

Dyrektor

Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie

Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej we Wrocławiu

ul. Norwida 34, 50-950 Wrocław

tel.: +48 (71) 337 88 00 | faks: +48 (71) 328 50 48 | e-mail: wroclaw@wody.gov.pl

www.wody.gov.pl